

Arrest

nr. 69 926 van 16 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 augustus 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat O. GRVY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 11 oktober 2010 een asielaanvraag in en verklaarde hierbij dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 8 februari 2011 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij aangetekend schrijven van 15 juni 2011 diende verzoekster een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. Bij arrest van 29 juni 2011 met nummer 64 147 weigerde de Raad verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Op 2 augustus 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 3 augustus 2011 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster via aangetekende zending van 4 augustus 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaard te heten [K. L.]

[...]

en van nationaliteit te zijn : Kazachstan (Rep.)

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

Reden van de beslissing :

Op 29/06/2011 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het *“algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van het algemene beginsel volgens het welke de administratieve overheid gehouden is te oordelen door kennis te nemen van alle elementen van de zaak.”*

Zij verstrekt volgende toelichting:

“[...] Overwegende dat uit de uiteenzetting van de feiten voortvloeit dat in werkelijkheid, de beslissing die genomen werd en aan mijn verzoekster betekend werd, niet geldig gemotiveerd is;

Dat, inderdaad, zoals hierboven aangeduid werd, mijn verzoekster een aanvraag ingediend heeft om machtiging tot verblijf, op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, op datum van 16 juni 2011, voor de Dienst Vreemdelingenzaken;

Dat in deze aanvraag, de dokter die mijn verzoekster onderzocht heeft, duidelijk maakt dat ze sinds twee jaren aan depressie lijdt, wegens een syndroom van posttraumatische stress, te wijten aan de evenementen die ze in het verleden, in haar land van oorsprong beleefd heeft;

Dat volgens de dokter die mijn verzoekster onderzocht heeft, zij geen lange afstanden mag afleggen, onder ander[e] naar haar land van oorsprong daar haar gezondheidstoestand nog medische behandelingen vraagt.

Dat rekening houdend met deze situatie, het niet aan de tegenpartij toegelaten is, aan mijn verzoekster een bevel om het land te verlaten te betekenen, alvorens te oordelen op haar aanvraag om machtiging tot verblijf voor medische redenen.

Dat er geoordeeld werd:

"de wettelijkheid van een administratieve beslissing wordt beoordeeld in functie van de elementen waarover de overheid beschikte op het ogenblik van de beoordeling; dat het de bevoegde Minister toekomt, vooraleer een verwijdering[s]maatregel te treffen, te oordelen over de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden die ingediend werd, overeenkomstig artikel 9 lid 3."

Dat

"de tegenpartij gehouden was, vooraleer op 21 juli 1995 te beslissen dat het bestreden bevel betekend moest worden, te oordelen op de aanvraag tot regularisatie van verblijf die de 20 juli 1995 door verzoeker ingediend werd. De omstandigheid dat het verwerpen van de aanvraag om verblijf later tussengekomen is, te weten de 12 februari 1996, niet als gevolg mag hebben deze onwettigheid te verhelpen" (C.E., 24.12.1997, arrest nr. 70.506, Rev. Dr. Pubo. 1998 M1, p. 13) in dezelfde zin, C.E. 17/05/1995 arrest nr. 53.317; C.E. 22/02/2000, arrest nr. 85.524);

Dat door te handelen zoals ze het gedaan heeft, de tegenpartij het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden heeft;

Dat het haar verantwoordelijk is, de realiteit van de situatie van mijn verzoekster in aanmerking te nemen, vooraleer haar, in voorkomend geval, een bevel om het land te verlaten te betekenen, wat in dit geval niet gemaakt werd;

Dat heel duidelijk bewezen is dat het dus onjuist is wanneer de tegenpartij zulk [b]evel om het grondgebied te verlaten aan mijn verzoekster betekend heeft, gezien haar huidige administratieve situatie; [...]."

3.2. Verweerder repliceert dat de bestreden beslissing een loutere uitvoeringsmaatregel is die genomen werd als gevolg van het afsluiten van verzoeksters asielpcedure en derhalve in het kader van deze asielpcedure moet beoordeeld worden. Hij stelt dat de redenen waarom verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven duidelijk vermeld zijn in de bestreden beslissing en dat verzoekster de vaststelling niet weerlegt dat zij illegaal in het land is en dat de asielpcedure definitief afgesloten werd. Daarnaast werpt hij op dat het indienen van een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden geen schorsende werking heeft en dus niet verhindert dat beslist wordt tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Hij licht toe dat de beslissing afdoende is gemotiveerd en betoogt dat verzoekster nalaat haar bewering dat artikel 3 van het EVRM geschonden werd te onderbouwen.

3.3.1. Wat de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

3.3.2. In zoverre verzoekster betoogt dat verweerder nagelaten heeft om te oordelen over haar aanvraag om machtiging tot verblijf die dateerde van voor het nemen van de bestreden beslissing, kan de Raad slechts vaststellen dat deze stellingname feitelijke grondslag mist. Uit het door verweerder neergelegde administratieve dossier blijkt immers dat verweerder vooraleer de bestreden beslissing te nemen de aanvraag van verzoekster om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onderzocht en oordeelde dat deze aanvraag onontvankelijk was.

De uiteenzetting van verzoekster laat dan ook niet toe vast te stellen dat verweerder “*het algemene beginsel volgens het welke de administratieve overheid gehouden is te oordelen door kennis te nemen van alle elementen van de zaak*” – waarmee zij lijkt te doelen op het zorgvuldigheidsbeginsel – of enig ander beginsel van behoorlijk bestuur miskend heeft.

3.3.3. Er dient voorts op gewezen te worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn – hetgeen in casu niet blijkt – kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK